

men her bødes der ham Blomster for Brød. Han havde nu besluttet at unde sine Tanker Hvile. Han var træt af den frugtesløse Søgen. Han vilde for en Tid stænge Porten til det uvejsomme Hinsidige og samle Sindet om det store Tærningekast, der skulde bestemme over hans Liv og Lykke her i Endelighedens Verden.

Han havde tidligere ikke kunnet tænke sig at fri til Inger, før han havde sin Eksamen overstaaet og havde en Stilling eller dog Udsigt til en nogenlunde betrygget Fremtid. Men der var i disse Dage, hvor han utaalmodig ventede hendes Komme fra Time til Time, vaagnet noget af hans gamle Vovemod i ham; og han var nu fast bestemt paa at opnaa en Afgørelse, saasnart det kunde lykkes ham at blive ene med hende.

Dagen før Nytaarsaften fik han endelig en Lejlighed til at forny sit Besøg i Præstegaarden. Han havde hørt, at der et Par Gange havde været Bud derfra med Forespørgsel om Hofjægermesterens Befindende; og da der nu om Morgenens havde vist sig Tegn, der tydede paa en gunstig Vending i Sygdommen, spurgte han ved Frokostbordet, om han ikke skulde tage til Bøstrup og bringe Præstefamiljen den glædelige Efterretning.

Straks efter Frokosten tog han afsted. Han havde regnet ud, at han mellem Et og To bedst kunde gøre sig Haab om at træffe Inger alene i Dagligstuen, hvor hun paa den Tid øvede sig. For at komme saa ubemærket som muligt havde han afslaaet Tilbudet om en Vogn. Vejret var desuden smukt, Føret godt, og han trængte til Bevægelse efter den lange Indesidden. Vintersolen kastede sine lange Skygger henover Markerne, hvor hist og her et Par svangre Faar gik og pillede paa Baargræsset. Han var ved godt Mod og saa rolig, at han selv forundrede sig derover. Med en ejendommelig, næsten religiøs Betagethed hørte han Lyden af sine taktfaste, sideniuske Skridt paa den frosthaarde Jord. Det var, som om noget i denne Lyd forbandt ham med en Verden langt, langt borte, hvorfra der paa hemmelighedsfuld Vis tilstrømmede hans Legeme Kraft, hans Sind Forjættelse, hans Tanker Fred.

Nu gik naturligvis alting ganske anderledes, end han havde